

ת"פ 17212/05/16 - מדינת ישראל נגד מרדכי ואנונו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17212-05-16 מדינת ישראל נ' ואנונו

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד חיים פס

המאשימה

נגד

מרדכי ואנונו ע"י עו"ד אביגדור פלדמן

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של הפרת הוראה חוקית. ואלו עובדות הכרעת הדין:

ביום 15.11.12 הוציא אלוף פיקוד העורף צו אשר אסר על הנאשם לקיים כל קשר עם אזרחים זרים ללא קבלת אישור מראש (להלן: **הצו**). ביום 21.04.13 הפר הנאשם את הצו ונפגש עם אזרחים זרים במלון "ג'רוזלם הוטל" בתיאום מראש וללא קבלת אישור.

להשלמת התמונה אציין, כי בכתב האישום יוחסו לנאשם הפרות נוספות של צווים אחרים, מהן זוכה.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה עמד על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, ובהם פגיעה בסדר הציבורי ובשלטון החוק. לדברי ב"כ המאשימה הנאשם העיד על עצמו, כי ההוראות החוקיות שהוצאו נגדו אינן תקפות מבחינתו ואינן תואמות את תפיסתו. עוד הפנה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם ולכך שכבר הורשע בעבר בעבירות דומות.

אשר לעונש, עתרה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם שבין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל לריצוי ממש, וב"כ המאשימה הפנה לפסיקה שונה לתמיכה במתחם זה. בתוך המתחם ביקשה המאשימה להימנע מלמקם את הנאשם בתחתיתו של המתחם וביקשה להשית עליו עונש מאסר קצר, שירוצה בעבודות שירות וכן מאסר מותנה.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם זוכה מרובו של כתב האישום וכי העבירה בה הורשע הנאשם בוצעה לפני כשלוש שנים, ומאז ריכך ביהמ"ש העליון את ההוראה וקבע כי הנאשם רשאי להיפגש עם זרים. עוד טען ב"כ הנאשם כי ההליך הפלילי פגע בעתירתו של הנאשם לבג"ץ ועיכב אותה והפנה לכך שההגבלות מוטלות על הנאשם כבר כ-12 שנים.

אשר לעונש, ביקש ב"כ הנאשם להסתפק בקנס לא גבוה ובהתחייבות להימנע מעבירה.

הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה. בדבריו התייחס לכך שכבר ריצה עונש כבד על מעשיו וכי הוא מרגיש כי המגבלות עצמן הן עונש נוסף על זה שכבר ריצה ודואגים לחדשן שוב ושוב. הנאשם אף ציין כי שהה במסגרת התיק

במעצר בית של כשבועיים ימים וכי מחשבו נלקח ממנו.

מתחם העונש ההולם

הנאשם הפר הוראה חוקית של מפקד הפיקוד ונפגש עם אזרחים זרים במפגש שתואם מראש, וזאת על אף האיסור המפורש על כך בצו.

עבירת הפרת ההוראה החוקית פוגעת בערכים המוגנים של השמירה על הסדר הציבורי, ההגנה על שלטון החוק וכיבוד החוק ומערכת המשפט, ובצדה קבע המחוקק עונש מרבי של שנתיים מאסר.

התנהגותו של הנאשם מעידה על זלזול בצו שהוצא כלפיו - ובעקיפין על זלזולו בשלטון החוק. ועם זאת, ולצד החשיבות הרבה הידועה לערכים המוגנים שציינתי לעיל, בקביעת מתחם העונש ההולם יש להתמקד בעבירה אותה עבר הנאשם במסגרת ההליך הנוכחי, ולא בעבירות כנגד ביטחון המדינה אותן עבר, אשר שימשו בסיס למתן ההוראה החוקית.

עוד יש להביא בחשבון, כי המפגש מושא האישום ארך דקות ספורות והאנשים עמם נפגש הנאשם היו אזרחי ארצות הברית, אשר היו חברים במשלחת רופאים שביקרה בישראל וברשות הפלסטינית, ולא נטען כי המפגש טמן בחובו פוטנציאל לפגיעה בביטחון המדינה.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של הפרת הוראה חוקית עקבית ונעה בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל לריצוי ממש לתקופה קצרה, כפי שטענה המאשימה. ר' לעניין זה ע"פ (מח' ב"ש) 17568-06-13 ח'אלד חרובי נ' מדינת ישראל וכן ת"פ (י-ם) 1461-08-12 מדינת ישראל נ' סאמר מחמד ות"פ (אש') 54553-02-11 מדינת ישראל נ' בן שימול. נראה, כי גם ההגנה לא חלקה על מתחם זה.

לאור אלה ובהתאם למדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נע בין מאסר מותנה לבין ארבעה חודשי מאסר בפועל לריצוי ממש.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1954. לחובתו הרשעות קודמות:

בשנת 1974 הורשע הנאשם בעבירות של שימוש ברכב בלי רשות ובנהיגה ברכב מנועי ללא רישיון בגין הוטלו עליו מאסר מותנה וקנס.

בשנת 1979 הורשע הנאשם בעבירה של קבלת רכוש גנוב שהושג בפשע בגינה הוטל עליו קנס.

בשנת 1988 הורשע הנאשם בעבירות ביטחון שעניינן מסירת מידע סודי אשר הגיע אליו במהלך עבודתו בכור, בגין הוטלו עליו 18 שנה מאסר בפועל - ועבירה זו ביססה את הצוים מושא כתב האישום.

בשנת 2008 הורשע הנאשם בעבירות של הפרת הוראה חוקית וניסיון להפרת הוראה חוקית בגין הוטלו עליו 3 חודשי מאסר בפועל וכן מאסר מותנה.

דין והכרעה

לחובת הנאשם זקפתי את עברו הפלילי, הכולל עבירות חמורות כנגד ביטחון המדינה ואת העובדה כי לחובתו גם הרשעה קודמת בעבירות דומות לזו בה הורשע.

לא זקפתי לחובתו של הנאשם את העובדה שניהל הוכחות בתיק, שכן מעבר לעובדה כי זוהי זכותו של כל נאשם בפלילים, הנאשם מיקד את טענותיו בפן המשפטי וצמצם את יריעת המחלוקת באופן שייעל מאוד את שמיעת ההליכים. יתרה מכך, כתב האישום כלל שני אישומים נוספים מהם זוכה, אשר אחד מהם היה חמור במידה ניכרת מהאישום בו הורשע בסופו של יום - ומכאן שהיתה הצדקה מלאה לשמיעת התיק.

עוד זקפתי לזכות הנאשם את העובדה שכתב האישום הוגש למעלה משלוש שנים לאחר ביצוע העבירה וכי הצו אותו הפר הנאשם צומצם מאז (אם כי המעשה בגינו הורשע הנאשם מהווה עבירה גם על פי הצו המצומצם).

לאור אלה, ראיתי להשית על הנאשם עונש בצידו הנמוך של מתחם העונש ההולם שקבעתי, אך לא בתחתיתו ועל כן גוזר עליו את העונשים הבאים:

- א. חודשיים מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה של הפרת הוראה חוקית תוך שלוש שנים מהיום.
 - ב. 120 שעות של"צ. העבודות יבוצעו בפיקוח שירות המבחן. ככל שיהיה צורך בשינוי מקום ביצוע העבודות ומועדן, הדבר יעשה על ידי שירות המבחן ללא צורך בצו שיפוטי נוסף.
- הנאשם מוזהר, כי אם לא יבצע השל"צ כנדרש הוא צפוי לגזירת דינו מחדש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז תמוז תשע"ז, 10 יולי 2017, במעמד הצדדים.